

การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

A Development of English Vocabulary Pronunciation Ability of Grade 3 Students through Phonics Poster Materials

สุชาดา อินมี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดตรงชัยธรรมจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 40 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ แบบวัดความสามารถในการออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองด้วยการทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า

1. สื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 78.17/76.75
2. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังได้รับการฝึกทักษะด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียง สูงกว่าก่อนได้รับการฝึก
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ อยู่ในระดับมากโดยเฉพาะในด้านภาพประกอบมีสีสันสวยงามน่าสนใจ และมีจำนวนคำศัพท์แต่ละชุดเหมาะสม การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิิกส์ ในรูปโปสเตอร์ช่วยให้นักเรียนฝึกออกเสียงให้ดีขึ้น จึงเป็นแบบอย่างในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในทักษะอื่นต่อไป

คำสำคัญ : การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, สื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์

Abstract

The purposes of research were to; 1) develop phonics posters for practicing English vocabulary pronunciation for grade 3 students, 2) compare the students' pronunciation ability before and after receiving practices with the phonics posters, and 3) examine the students' satisfaction over using the phonics posters. The research samples were 40 students purposively selected from Watthongchaithammachak School under the Office of Prachuabkhirikhun Primary Education Service, Area 1. The study was conducted in the first semester of academic year 2013. The research instruments were the constructed Phonics poster materials and a questionnaire used for determining the satisfaction. The data were analyzed statistically for means, standard deviation, and t-test was applied to compare the scores from the pre-test and posttest.

The results were as follows:

1. Phonic poster material for drilling grade 3 students' skill of vocabulary pronunciation was at 78.17/76.75 efficiency criterion.
2. The pronunciation ability of the students practiced with using the Phonics poster materials before and after practices with the phonics posters was significantly different at 0.01 level showing that the posttest mean score was higher than the pre-test one.
3. The students were satisfied with the Phonics poster materials used for practicing vocabulary pronunciation overall at a high level in terms of the appearances including use of attractive letters, colors of words, and pictures showing meaning of the words.

The research findings showed that creating learning materials for vocabulary pronunciation practice helped the students gain better pronunciation of English,. This was proved to be useful, which could be a model for other material development in English learning and instruction.

Keyword : vocabulary pronunciation, phonic poster material

บทนำ

ภาษาอังกฤษ มีบทบาทในชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมากขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ต่อคนไทย รัฐบาลจึงได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดวิสัยทัศน์ไว้โดย มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและ

วัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยได้กำหนดหัวข้อเกี่ยวกับด้านภาษาเพื่อการสื่อสารไว้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นที่ดีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 190-191)

ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีหลายประการ การออกเสียงที่ถูกต้องตามเจ้าของภาษานับเป็นปัญหาสำคัญ เสียงภาษาอังกฤษบางเสียงก็ยังคงเป็นปัญหาในการออกเสียงสำหรับคนไทย ดังที่ ปรียา โนแก้ว และประนุท สุขศรี (2548) ได้กล่าวว่าแม้ผู้เรียนจะมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการออกเสียงตามทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติผู้เรียนก็อาจจะยังไม่สามารถจำแนกหรือออกเสียงได้อย่างถูกต้องความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการออกเสียงนั้น มีตั้งแต่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร ไปจนถึงระดับที่ก่อให้เกิดความสับสนในการสื่อสารได้ ในการออกเสียงผู้เรียนชาวไทยมักจะเลือกใช้เสียงที่ตนคุ้นเคยและใกล้เคียงกับเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่ของตนมาใช้แทนเสียงในภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น การใช้ “ร” ในภาษาไทยแทนเสียง “r” ในภาษาอังกฤษในคำว่า rain, rice, right แต่ว่าผู้เรียนเลือกใช้เสียง “ล” แทน ก็จะทำให้ความหมายของคำเหล่านี้เปลี่ยนไปเช่น rain กลายเป็น lain, rice กลายเป็น lice และ right กลายเป็น light (พินทิพย์ ทวยเจริญ, 2547 : 8)

การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทย ภาษาแม่กับระบบเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ นักเรียนบางคนไม่สามารถเรียนรู้การออกเสียงได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นด้วยเช่นกัน (บำรุง โตรัตน์, 2547 : 53)

การมีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอส่งผลให้มีความสามารถในทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน อยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือ ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ พูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง ไม่เข้าใจบทอ่านในทันที อีกทั้งไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา จากความสำคัญของคำศัพท์ดังกล่าว Van (1963 อ้างถึงใน พะเยา พรหมเทศ, 2549 : 1) กล่าวว่า การรู้คำศัพท์และความสามารถในการใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา เพราะองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสารคือคำศัพท์ การสื่อสารโดยใช้กฎไวยากรณ์ที่ผิดๆ ก็ยังเป็นที่น่าสนใจ แต่การสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ที่ผิดๆ กลับทำให้เกิดการเข้าใจผิดถึงการพัฒนาการด้านภาษาของตนเอง ผู้สอนจึงควรสอนคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเพราะการรู้คำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะการใช้ภาษาในด้านต่างๆ เป็นอย่างมาก

แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องชัดเจนและยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เรียนออกเสียงนั้น คือ การใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ วิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ คือ รูปแบบการเรียนภาษา โดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน วิธีโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ มักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา (Rayner et.al อ้างถึงใน จารุวรรณ สายสิงห์, 2546 : 4) ซึ่งสอดคล้องกับ Weaver (1994) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนด้วยวิธีโฟนิกส์ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของเสียงแต่ละเสียงก่อนการอ่านจริงในบริบทของภาษาเขียนและยังส่งเสริมให้ตระหนักถึงความแตกต่างของเสียงต่างๆ ของคำ กลุ่มคำพื้นฐานสำหรับผู้เริ่มเรียนที่จะฝึกวิเคราะห์เสียง เพื่อช่วยให้เด็กสามารถวิเคราะห์คำอื่นๆ ได้ เป็นแนวทางหนึ่งในการสอนการอ่านออกเสียงและการสะกด โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ของเสียง นอกจากนี้จะช่วยให้ผู้เรียนแก้ปัญหาการอ่านเบื้องต้นก่อนจะก้าวผ่านไปยังเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไปนักจิตวิทยาได้ให้ความเห็นว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการสอนอ่านออกเสียง เนื่องจากสิ่งสำคัญในการอ่านออกเสียง คือความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงในส่วนต่างๆ

จากการทำวิจัยของคณะกรรมการวิจัยการอ่านระดับชาติ (National Reading Research Panel) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ศึกษาวิจัยถึงสาเหตุของความล้มเหลวของระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยได้วิเคราะห์วิจัยวิธีการสอนในอดีตย้อนกลับไประมาณ 30 ปี เพื่อหาวิธีใหม่ที่สอนอ่านได้ผลและไม่เปลืองงบประมาณรัฐผลงานวิจัยนี้สรุปว่า วิธีที่ได้ผลที่สุดที่จะให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษอย่างชัดถ้อยชัดคำด้วยความมั่นใจ ต้องเริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดายและชัดถ้อยชัดคำ (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552)

ดังนั้นในการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับผู้เรียนที่มีใช้เจ้าของภาษาหรือเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำเป็นต้องคำนึงถึงวิธีการที่จะให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตลอดจนรู้ความหมายของคำๆ นั้น ซึ่งการใช้รูปภาพประกอบเป็นอีกเทคนิคหนึ่งของการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และจดจำความหมายของคำศัพท์นั้นๆ ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้วิธีโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องชัดเจนและยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เรียนออกเสียงนั้น ตลอดจนจดจำได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งวิธีการสอนแบบโฟนิกส์จะสามารถพัฒนาผู้เรียน ในด้านการออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ทางภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร จำนวน 40 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ 1) สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ชุด 2) แบบวัดความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 คำ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์

การสร้างสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ที่ใช้ประกอบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมถึงศึกษาเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร เพื่อศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ
2. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบวิธีโฟนิกส์ และการสร้างสื่อโปสเตอร์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์
3. ศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด และออกแบบสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์
4. สร้างสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ที่สอนคำศัพท์ที่ละเสียง และใช้ภาพในการอธิบายความหมายของคำ จำนวน 20 ชุด ใช้เวลาทำการสอน 20 ชั่วโมง

5. นำสื่อโพนิกส์โปสเตอร์ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา รูปแบบ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

6. นำสื่อโพนิกส์โปสเตอร์ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้บริหาร จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของสื่อ รูปแบบ ความสอดคล้อง ความถูกต้องเที่ยงตรงของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) สื่อโพนิกส์โปสเตอร์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.89 – 1.00

7. นำสื่อโพนิกส์โปสเตอร์ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนยาง จำนวน 40 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อโพนิกส์โปสเตอร์ โดยนำคะแนนจากการทำแบบฝึกหัด มาหาค่า E_1 และนำคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาหาค่า E_2 จากการหาประสิทธิภาพของสื่อโพนิกส์โปสเตอร์ พบว่าประสิทธิภาพของสื่อโพนิกส์โปสเตอร์ (E_1, E_2) เท่ากับ 78.17/76.75

แบบวัดความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบวัดความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ชุด ชุดละ 5 คำ รวมทั้งสิ้นจำนวน 100 คำ ซึ่งเป็นคำศัพท์จากสื่อโพนิกส์โปสเตอร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนสุ่มหยิบคำศัพท์ชุดละ 1 คำ จากคำศัพท์ทั้งหมด 20 ชุด แล้วอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล

เกณฑ์การตัดสิน การนำคะแนนการอ่านมาแปลผล เพื่อประเมินความสามารถในการอ่านคำศัพท์ 1 คำ คิดเป็นคะแนน 1 คะแนน รวมคะแนนทั้งสิ้น 20 คะแนน ดังนี้

17 - 20 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดีมาก

13 - 16 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดี

9 - 12 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับปานกลาง

5 - 8 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

0 - 4 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

แบบประเมินความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ โดยศึกษาเอกสาร ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโพนิกส์โปสเตอร์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ นำแบบประเมินความพึงพอใจ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเกี่ยวกับสำนวนภาษาให้มีความรัดกุมและเข้าใจง่าย นำแบบประเมินความพึงพอใจ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1 จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจฉบับจริง สำหรับใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือแจ้งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร ซึ่งกำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อขออนุญาตทำการศึกษาวิจัย และให้นักเรียนทำแบบประเมินก่อนเรียนโดยทดสอบเป็นรายบุคคล จากการสุ่มหยิบคำศัพท์ 20 คำจากฉลากคำศัพท์ที่ได้จากสื่อแต่ละชุด ชุดละ 1 คำ เพื่อประเมินความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากนั้นผู้วิจัยนำสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร การดำเนินการทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โดยทดลองระหว่างวันที่ 15 พฤษภาคม 2556 ถึงวันที่ 28 พฤษภาคม 2556 วันละ 1 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน) มีลำดับขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ครูยกสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันตามครูทีละคำ คำละ 5 ครั้งจนครบทุกคำ ขั้นที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 7 กลุ่มๆ ละ 6-7 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันระหว่างนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ผ่านมา ขั้นที่ 3 นักเรียนฟังการอ่านออกเสียงคำศัพท์จากครูอีก 1 รอบ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูอีก 1 รอบ ขั้นที่ 4 ครูแจกสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้คล่อง ภายในเวลา 5 นาที โดยการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มถ้ากลุ่มใดไม่มั่นใจ/ไม่สามารถออกเสียงได้ให้ปรึกษาครูที่คอยสังเกตพฤติกรรมและให้ความช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด ขั้นที่ 5 ครูตรวจสอบการอ่านออกเสียงโดยสุ่มนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 4-5 คน อ่านออกเสียง ให้ทุกคนในห้องเรียนฟัง ครูเสนอแนะเพิ่มเติมในกรณีที่ออกเสียงไม่ถูกต้อง เก็บข้อมูลหลังเสร็จสิ้นการทดลอง ซึ่งให้นักเรียนทำแบบประเมินหลังเรียนโดยทดสอบเป็นรายบุคคล จากการสุ่มหยิบคำศัพท์ 20 คำ จากฉลากคำศัพท์ที่ได้จากสื่อแต่ละชุด ชุดละ 1 คำ เพื่อประเมินความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผล

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร ก่อนการเรียนและหลังการเรียน โดยใช้วิธีโฟนิกส์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนประเมินความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองด้วยค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลการวิจัยดังนี้

1. การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียง

ด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ มีค่าเฉลี่ย 46.90 ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเป็น 78.17 ส่วนคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.68 ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็น 76.75 ดังนั้น สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 78.17/76.75

2. การวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ มีค่าเฉลี่ย 14.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90 และร้อยละค่าเฉลี่ย 74.13 หลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ มีค่าเฉลี่ย 17.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.94 และร้อยละค่าเฉลี่ย 88.38 หลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ มีค่าเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น 2.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.17 และจากการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ มีค่าร้อยละของความก้าวหน้าของคะแนน เท่ากับ 28.50 นั่นคือ การฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ช่วยให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังได้รับการฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ มีค่าเฉลี่ย 4.20 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 ดังนั้น หลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีประเด็นการอภิปรายดังนี้

1. การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 78.17/76.75 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 78.17 ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพของกระบวนการ และนักเรียนได้คะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 76.75 ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ส่งผลให้การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละของ

คะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน จะเห็นว่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน เนื่องจากการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนระหว่างเรียนนั้นจะทดสอบหลังจากได้รับการฝึกแต่ละชั่วโมง ซึ่งเป็นการทดสอบสิ่งที่นักเรียนเพิ่งได้เรียนรู้ไป ทำให้ยังจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

2. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ มีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น ซึ่ง Hughes (1972 : 2-3) กล่าวว่า การสอนอ่านด้วยวิธีโฟนิกส์อาศัยพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร ซึ่งเป็นการให้เด็กเรียนรู้ระบบตัวอักษร กระบวนการสอนเป็นการสร้างความสนใจของเด็กให้รู้จักตัวอักษร ซึ่งเป็นตัวพิมพ์ในภาษาเขียน รู้จักเสียงของตัวอักษรเหล่านั้น แม้ในความเป็นจริง เมื่อเด็กเห็นคำ เด็กจะเดาความหมายโดยใช้บริบท หรือรูปภาพประกอบแต่บางครั้งหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะพบเห็นคำศัพท์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ดังนั้น เด็กจึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่ช่วยในการแปลรหัสที่ไม่คุ้นเคย ดังนั้นสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ที่ใช้จึงเป็นสื่อที่บูรณาการวิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์กับโปสเตอร์ ซึ่งสื่ออย่างหนึ่งที่ประกอบด้วยภาพ และข้อความสั้นๆ ที่แสดงถึงรายละเอียด ช่วยสื่อความหมายให้ผู้อ่านได้รับรู้เรื่องราวปฏิบัติตาม และจดจำได้ง่าย สอดคล้องกับการนำเสนอวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของ Lapp & Flood (1992) การฝึกลักษณะเช่นนี้อาจจะเป็นการส่งเสริมความสามารถที่ทำให้นักเรียนแยกแยะหน่วยเสียงและเชื่อมโยงหน่วยเสียงได้ตามหลักของโฟนิกส์แล้วยังทำให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการกำเนิดเสียงสามารถนำไปวิเคราะห์เมื่ออ่านคำศัพท์ใหม่ๆ ได้ถูกต้องตามหลักของโฟนิกส์ ไม่เพียงแค่ว่าคำศัพท์ที่อยู่ในบทเรียนเท่านั้น ดังนั้นจึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์วิธีการออกเสียงที่ถูกต้องได้ก่อนจะเปล่งเสียง ทำให้การเรียนรู้การออกเสียงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Weaver (1994) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนด้วยวิธีโฟนิกส์ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของเสียงแต่ละเสียงก่อนการอ่านจริงในบริบทของภาษาเขียนและยังส่งเสริมให้ตระหนักถึงความแตกต่างของเสียงต่างๆ ของคำกลุ่มคำพื้นฐานสำหรับผู้เริ่มเรียนที่จะฝึกวิเคราะห์เสียง เพื่อช่วยให้เด็กสามารถวิเคราะห์คำอื่นๆ ได้ เป็นแนวทางหนึ่งในการสอนการอ่านออกเสียงและการสะกด โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ของเสียง นอกจากนี้จะช่วยให้ผู้เรียนแก้ปัญหาการอ่านเบื้องต้นก่อนจะก้าวผ่านไปยังเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไปนักจิตวิทยาได้ให้ความเห็นว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการสอนอ่านออกเสียง เนื่องจากสิ่งสำคัญในการอ่านออกเสียง คือความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงในส่วนต่างๆ สอดคล้องกับจอร์จ เมฆวงษ์ (2547 : 59) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ

ยังสอดคล้องกับ น้ำทิพย์ ขจรบุญ (2553 : 57) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผู้เรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นหลังได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ และผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ภาพประกอบมีสีสันสวยงาม น่าสนใจ จำนวนคำศัพท์แต่ละชุดเหมาะสม ขนาดตัวอักษรของคำศัพท์อ่านง่าย ชัดเจน เหมาะสม ภาพประกอบ มีขนาดเหมาะสม การเลือกใช้สีตัวอักษรของคำศัพท์เหมาะสม ภาพประกอบสื่อความหมายของคำศัพท์ได้ชัดเจน หัวเรื่องมีขนาดเหมาะสม สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์มีขนาดเหมาะสม การวางระยะของภาพและคำศัพท์เหมาะสม และหัวเรื่องมีสีสันช่วยดึงดูดความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chall, M. (1983 : 307) ที่ชี้ให้เห็นว่าโปรแกรมโฟนิกส์ให้ผลลัพธ์ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญที่ดีกว่าโปรแกรมอื่น ส่งผลทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเป็นอย่างดีและมีเจตคติอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับ ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ (2552 : 293) ที่พบว่า การเรียนการสอนโดยวิธีโฟนิกส์กับวิธีผสมผสานเป็นการสอนที่มีกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานให้แก่ นักเรียน นักเรียนมีความสนใจ และตั้งใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการเสริมแรงในการเรียนรู้การอ่านตัวอักษร และการอ่านด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำแนวคิดนี้ไปใช้สอนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับเริ่มเรียน (อนุบาลหรือประถมศึกษาปีที่ 1) และมีการศึกษาแนวคิดให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนนำไปใช้จะได้ผลดียิ่ง
2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในชั้นที่สูง (ประถมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) ขึ้นไปควรทำการคัดกรองนักเรียนที่มีปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษต่อเนื่องกันขึ้นไปทุกระดับชั้นแล้วนำแนวคิดนี้ไปสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาเหล่านั้น เพื่อท้ายที่สุดแล้วเมื่อนักเรียนผ่านขึ้นไปถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนักเรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน
3. จากการวิจัยพบว่า มีนักเรียนที่มีพัฒนาการการเรียนรู้ที่ค่อนข้างช้าอยู่ส่วนหนึ่ง จึงควรจัดให้มีการสอนเสริมหลังจากเรียนในแต่ละคาบ เพื่อให้นักเรียนจะได้เรียนรู้ไม่ต่างจากเพื่อนมากจนเกินไป และในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนกลุ่มนี้ด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้หลังจากการใช้สื่อโพนิกส์ไปสเตอร์
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโพนิกส์ไปสเตอร์กับการเรียนรู้แบบอื่นๆ เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

หนังสือทั่วไป

- กระทรวงศึกษาธิการ. การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ. (2551).
- บำรุง ไตรรัตน์. การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยโปรแกรม Extensive reading.
นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2547).
- ปรียา โนแก้ว: และ ประนุท สุขศรี. รายงานการวิจัย เรื่อง ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอน
ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (2548).
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. ภาพรวมของการศึกษาสหศาสตร์และภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2547).

วิทยานิพนธ์

- จารุวรรณ สายสิงห์. การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโพนิกส์และการสอนแบบโดยรวมเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่านการเขียนสะกดคำและความ
คิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2546).
- จิรนนท์ เมฆวงษ์. การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้
คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโพนิกส์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาการสอน
ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2547).
- น้ำทิพย์ ขจรบุญ. การใช้วิธีสอนโพนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาการสอน
ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2553).
- พะเยา พรหมเทศ. การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์ และความเข้าใจใน
การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2549).
- ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์. การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง. ปริญญาการศึกษาดุสิต
บัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2552).

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

อินทิรา ศรีประสิทธิ์. **เด็กไทยติดเกม เพราะอ่านอังกฤษไม่ออก**. ค้นเมื่อ กุมภาพันธ์ 27, 2552. จาก

<http://www.saijai.net/frontEnd/newsHtml.jsp?id=reading>.

Chall, M. Quantitative trait locus for reading disability on chromosome 6. **Science**. (1983, May). 266: 276 - 279.

Bibliography

Hughes, John M. **Phonics and The Teaching of Reading**. London : Evans Brothers. (1972).

Lapp, D. and Flood, J. **Teaching reading to every child, 3rd edition**. NY : Macmillan Publishing Co., Inc. (1992).

Weaver, C. **Reading Process and Practice**. Port mouth. N.H.: socio psycholinguistic to whole language. (1994).